

RITUS COMMUNIONIS

Sacerdos dicit:

Præcēptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dicere:

Pater noster, qui es in cælis:

sanctificétur nomen tuum;

advéniat regnum tuum;

fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.

Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;

et dimítte nobis débíta nostra,

sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;

et ne nos indúcas in tentatióne;

sed líbera nos a malo.

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne securi:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

**Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in
sæcula.**

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclesiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.
Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum.
Et cum spíritu tuo.
Offérte vobis pacem.

*Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et
caritatem sibi invicem significant.*

*Deinde sacerdos accipit hostiam eamque super patenam frangit, et
particulam immittit in calicem. Interim cantatur vel dicitur:*

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
dona nobis pacem.

*Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam
super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce
dicit:*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

**Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum
meum,
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.**

*Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et
hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:*

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Ant. ad communionem (Mt 5, 8-10)

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt;
beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur;
beáti qui persecutióne patiúntur propter
iustítiam, quóniam ipsórum est regnum cælórum.

*Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum,
iunctis manibus, dicit:*

Orémus.

Mirábilem te, Deus,
et unum Sanctum in ómnibus Sanctis tuis
adorántes, tuam grátiam implorámus,
qua, sanctificatióne
in tui amóris plenitúdine consummántes,
ex hac mensa peregrinántium
ad cæléstis pátriæ convívium transeámus.
Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

RITUS CONCLUSIONIS

*Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.
Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus,
dicit:*

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,

Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

Populus respondet:

Amen.

*Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad
populum dicit:*

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

SANCTA MISSA

1 November 2019 – Ómnium Sanctórum

RITUS INITIALES

*Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum
cantus ad introitum peragitur:*

Gaudeámus omnes in Dómino,
diem festum celebrántes
sub honóre Sanctórum ómnium,
de quorum sollemnitate gaudent Angeli,
et colláudant Fílium Dei.

*Sacerdos et fideles, stantes, signant se signo crucis, dum sacerdos, ad
populum conversus, dicit:*

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.
Amen.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et
communicatió Sancti Spíritus sit cum ómnibus
vobis.
Et cum spíritu tuo.

ACTUS PÆNITENTIALIS

*Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles invitat,
dicens:*

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

*Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul formulam confessionis
generalis perficiunt:*

**Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissiáne:**

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

**Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.**

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimissis peccátis nostris,
perducat nos ad vitam aetérnam.
Amen.

Sequuntur invocationes:

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

V. Christe, eléison.

R. Christe, eléison.

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

Deinde cantatur vel dicitur hymnus:

**Glória in excélsis Deo
et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.
Laudámus te, benedícimus te,
adorámus te, glorificámus te,
grátias ágimus tibi propter magnam glóriam
tuam,
Dómine Deus, Rex cæléstis,
Deus Pater omnípotens.
Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,
Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,
qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatióne
nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.
Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus,
Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei
Patris.
Amen.**

Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

*Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio
orant.*

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita
sub una tribuísti celebritáte venerári, quæsumus,
ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis
abundántiam,
multiplicátis intercessóribus, largiáris.
Per Dóminum nostrum Iesum Christum, qui tecum
vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per
ómnia sæcula sæculórum.
Amen.

LITURGIA VERBI

Deinde lector ad ambonem pergīt, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

A reading from the book of the Apocalypse

7:2-4,9-14

I, John, saw another angel rising where the sun rises, carrying the seal of the living God; he called in a powerful voice to the four angels whose duty was to devastate land and sea, ‘Wait before you do any damage on land or at sea or to the trees, until we have put the seal on the foreheads of the servants of our God.’ Then I heard how many were sealed: a hundred and forty-four thousand, out of all the tribes of Israel.

After that I saw a huge number, impossible to count, of people from every nation, race, tribe and language; they were standing in front of the throne and in front of the Lamb, dressed in white robes and holding palms in their hands. They shouted aloud, ‘Victory to our God, who sits on the throne, and to the Lamb!’ And all the angels who were standing in a circle round the throne, surrounding the elders and the four animals, prostrated themselves before the throne, and touched the ground with their foreheads, worshipping God with these words, ‘Amen. Praise and glory and wisdom and thanksgiving and honour and power and strength to our God for ever and ever. Amen.’

One of the elders then spoke, and asked me, ‘Do you know who these people are, dressed in white robes, and where they have come from?’ I answered him, ‘You can tell me, my lord.’ Then he said, ‘These are the people who have been through the great persecution, and they have washed their robes white again in the blood of the Lamb.’

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmistā, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente. (23:1-6)

R. Such are the men who seek your face, O Lord.

The Lord’s is the earth and its fullness, / the world and all its peoples. / It is he who set it on the seas; / on the waters he made it firm. **R.**

Who shall climb the mountain of the Lord? / Who shall stand in his holy place? / The man with clean hands and pure heart, / who desires not worthless things. **R.**

He shall receive blessings from the Lord / and reward from the God who saves him. / Such are the men who seek him, / seek the face of the God of Jacob. **R.**

Postea lector secundam lectionem ex ambone legit, ut supra.

A reading from the first letter of St John

3:1-3

Think of the love that the Father has lavished on us, by letting us be called God’s children; and that is what we are.

Because the world refused to acknowledge him, therefore it does not acknowledge us.

My dear people, we are already the children of God but what we are to be in the future has not yet been revealed; all we know is, that when it is revealed we shall be like him because we shall see him as he really is. Surely everyone who entertains this hope must purify himself, must try to be as pure as Christ.

Verbum Dómini.

Deo grátias.

Sequitur Allelúia:

Allelúia, allelúia.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Allelúia.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergīt et dicit:

Dóminus vobíscum. **Et cum spiritu tuo.**

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Glória tibi, Dómine.

5:1-12

Seeing the crowds, Jesus went up the hill. There he sat down and was joined by his disciples. Then he began to speak. This is what he taught them:

‘How happy are the poor in spirit; theirs is the kingdom of heaven.

Happy the gentle:

they shall have the earth for their heritage.

Happy those who mourn: they shall be comforted.

Happy those who hunger and thirst for what is

right: they shall be satisfied.

Happy the merciful:

they shall have mercy shown them.

Happy the pure in heart: they shall see God.

Happy the peacemakers:

they shall be called sons of God.

Happy those who are persecuted in the cause of right: theirs is the kingdom of heaven.

‘Happy are you when people abuse you and persecute you and speak all kinds of calumny against you on my account. Rejoice and be glad, for your reward will be great in heaven.’

Verbum Dómini.

Laus tibi, Christe.

Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel diacono habenda est.

Homilia expleta, cantatur vel dicitur symbolum seu professio fidei:

Credo in unum Deum,

Patrem omnipoténtem,

factórem cæli et terræ,

visibílium ómnium et invisibílium.

Et in unum Dóminum Iesum Christum,

Fílium Dei Unigénitum,

et ex Patre natum ante ómnia sæcula.

Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de

Deo vero,

génitum, non factum, consubstantiálem Patri:

per quem ómnia facta sunt.

Qui propter nos hómines et propter nostram

salútem descendit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, genuflectitur.

Et incarnátus est de Spírítu Sancto

ex María Vírgine, et homo factus est.

Crucifixus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;

LITURGIA EUCHARISTICA

Sacerdos dicit:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi, quia de tua largitáte accépimus panem, quem tibi offérimus, fructum terræ et óperis mánuum hóminum: ex quo nobis fiet panis vitæ.

Populus acclamat:

Benedíctus Deus in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi, quia de tua largitáte accépimus vinum, quod tibi offérimus, fructum vitis et óperis mánuum hóminum, ex quo nobis fiet potus spiritalis.

Benedíctus Deus in sæcula.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, sacerdos dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificium

acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus surgit et respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata:

Grata tibi sint, Dómine, múnera, quæ pro cunctórum offérimus honóre Sanctórum, et concéde, ut, quos iam crédimus de sua immortalitáte secúros, sentiámus de nostra salúte sollicitos. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Dóminus vobíscum.

Et cum spírítu tuo.

Sursum corda.

passus et sepúltus est, et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras, et ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris.

Et íterum ventúrus est cum glória,

iudicáre vivos et mórtuos,

cuius regni non erit finis.

Et in Spírítum Sanctum, Dóminum et

vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit.

Qui cum Patre et Filio simul adorátur et

conglorificátur: qui locútus est per prophétas.

Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam

Ecclésiám.

Confíteor unum baptísma in remissionem

peccatórum.

Et exspécto resurrectionem mortuórum,

et vitam ventúri sæculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Habémus ad Dóminum.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus

Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes:

hoc est enim Corpus meum,

quod pro vobis tradétur.

Accípite et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sánguini mei

novi et ætérni testaménti,

qui pro vobis et pro multis effundétur

in remissionem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Mystérium fidei.

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,

et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.

Sacerdos accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,

est tibi Deo Patri omnipoténti,

in unitáte Spírítus Sancti,

omnis honor et glória

per ómnia sæcula sæculórum.

Amen.